

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a opta)

18 octombrie 2018*

„Trimitere preliminară – Contracte de achiziții publice de bunuri – Directiva 2004/18/CE – Articolul 1 alineatul (2) litera (a) – Atribuire fără o procedură de atribuire a contractelor de achiziții publice – Noțiunea «contracte cu titlu oneros» – Noțiunea «entitate publică»”

În cauza C-606/17,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Consiglio di Stato (Consiliul de Stat, Italia), prin decizia din 6 iulie 2017, primită de Curte la 20 octombrie 2017, în procedura

IBA Molecular Italy Srl

împotriva

Azienda ULSS n° 3,

Regione Veneto,

Ministero della Salute,

Ospedale dell’Angelo di Mestre,

cu participarea:

Istituto Sacro Cuore Don Calabria di Negrar,

Azienda ULSS n° 22,

CURTEA (Camera a opta),

compusă din domnul M. Vilaras, președintele Camerei a patra, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a opta, domnii J. Malenovský și D. Šváby (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

* Limba de procedură: italiana.

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Regione Veneto, de C. Zampieri, de E. Zanon, de A. Manzi, de C. Drago și de B. Barel, avocați;
- pentru Comisia Europeană, de G. Gattinara și de P. Ondrůšek, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general, pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolelor 49, 56, 105 și următoarele TFUE, precum și a articolelor 1 și 2 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO 2004, L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între IBA Molecular Italy Srl (denumită în continuare „IBA”), pe de o parte, și Azienda ULSS n° 3 (unitatea sanitară locală nr. 3, Italia), Regione Veneto (regiunea Veneto, Italia), Ministero della Salute (Ministerul Sănătății, Italia), precum și Ospedale dell’Angelo di Mestre (Spitalul din Angelo di Mestre, Italia), pe de altă parte, în legătură cu atribuirea directă, de către unitatea sanitară locală nr. 3 și Spitalul Angelo di Mestre, a furnizării triennale a produsului radio-farmaceutic pe bază de 18 F-Fluoro-deoxi-glucoză, denumit „fluorodeoxiglucoză (18F) IBA” (denumit în continuare „medicamentul 18-FDG”) către Istituto Sacro Cuore - Don Calabria di Negrar (denumit în continuare „Sacro Cuore”).

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 În titlul „Definiții”, articolul 1 alineatul (2) litera (a) și articolul 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18 prevăd:

„(2) (a) «Contractele de achiziții publice» sunt contracte cu titlu oneros, încheiate în scris între unul sau mai mulți operatori economici și una sau mai multe autorități contractante și care au ca obiect execuția de lucrări, furnizarea de produse sau prestarea de servicii în sensul prezentei directive.

[...]

(9) «Autorități contractante» înseamnă statul, colectivitățile teritoriale, organismele de drept public și asociațiile formate din una sau mai multe din aceste colectivități sau unul sau mai multe organisme de drept public.

«Organism de drept public» înseamnă orice organism:

- (a) constituit pentru a îndeplini în mod expres cerințe de interes general, de altă natură decât industrial sau comercial;
- (b) care are personalitate juridică;

- (c) a cărui activitate este finanțată în cea mai mare parte de stat, de colectivitățile teritoriale sau de alte organisme de drept public sau a cărui gestionare face obiectul controlului acestora din urmă sau al cărui consiliu de administrare, de conducere sau de supraveghere este alcătuit din membri desemnați în proporție de peste 50 % de către stat, de colectivitățile teritoriale sau de alte organisme de drept public.

[...]"

- 4 Articolul 2 din Directiva 2004/18, intitulat „Principii de atribuire a contractelor”, prevede:

„Autoritățile contractante tratează operatorii economici în mod egal și fără discriminare și acționează potrivit principiului transparenței.”

Dreptul italian

- 5 Din articolul 1 din legge n. 132, recante norme sugli enti ospedalieri e sull’assistenza ospedaliera (Legea nr. 132 privind normele referitoare la instituțiile spitalicești și la asistența spitalicească) din 12 februarie 1968 (GURI nr. 68 din 12 martie 1968) reiese că spitalele „clasificate” sunt „instituțiile și entitățile eclesiastice al căror statut civil este recunoscut și care desfășoară activități de asistență spitalicească”. Al cincilea paragraf al acestei dispoziții prevede mai precis:

„Cu excepția supravegherii tehnico-sanitare care este de competența Ministerului Sănătății, nu se aduce nicio modificare dispozițiilor în vigoare în ceea ce privește regimul juridico-administrativ al instituțiilor și al entităților eclesiastice al căror statut civil este recunoscut și care desfășoară activități de asistență spitalicească.”

- 6 Potrivit instanței de trimitere, în special din articolul 41 din legge n. 833 - Istituzione del servizio sanitario nazionale (Legea nr. 833 privind înființarea serviciului sanitar național) din 23 decembrie 1978 (supliment ordinar la GURI nr. 360 din 28 decembrie 1978, denumită în continuare „Legea nr. 833”) rezultă, pe de o parte, că „Raporturile dintre unitățile de sănătate locale competente teritorial și instituțiile, entitățile și spitalele prevăzute la primul paragraf care au obținut clasificarea în temeiul Legii nr. 132 din 12 februarie 1968, precum și Spitalul Galliera din Genova și Ordinul Militar Suveran de Malta sunt reglementate prin convenții *ad-hoc*” și, pe de altă parte, că „instituțiile de sănătate recunoscute care desfășoară activități de asistență publică își păstrează poziția de entități active în sistemul public de asistență”.

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 7 IBA este o întreprindere specializată în producția de produse radio-farmaceutice. Aceasta este concesionara exclusivă în Italia a medicamentului 18-FDG, care este un marcator izotopic utilizat în anumite examinări radiografice.
- 8 Prin acțiunea din 29 aprilie 2015, aceasta a atacat la Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Tribunalul Administrativ Regional din Lazio, Italia) măsurile și actele convenționale prin care unitatea sanitară locală nr. 3 și Spitalul Angelo din Mestre au atribuit în mod direct și fără a iniția o procedură prealabilă de achiziții publice, pentru trei ani, contractul de furnizare a medicamentului 18-FDG către Sacro Cuore 18-FDG.
- 9 Deși este o structură religioasă de drept privat, acesta din urmă participă la sistemul programului public național de sănătate din regiunea Veneto în temeiul unei convenții speciale în calitatea de spital „clasificat”, asimilat ca atare unei structuri publice.

- 10 Convenția încheiată în cadrul respectivului contract de furnizare prevede că medicamentul Sacro Cuore trebuie să furnizeze gratuit medicamentul 18-FDG celor nouă spitale publice regionale prin perceperea unor tarife de livrare stabilite forfaitar la 180 de euro pentru fiecare transport.
- 11 În susținerea cererii având ca obiect anularea atribuirii directe către Sacro Cuore a contractului de furnizare a medicamentului 18-FDG și organizarea ulterioară a unei proceduri de cerere de ofertă pentru furnizarea acestui medicament, IBA a contestat următoarele acte:
- acordarea unei subvenții de 700 000 de euro plătite de regiunea Veneto către Sacro Cuore și destinate acoperirii costului reprezentat de furnizarea gratuită a medicamentului 18-FDG către toate organismele de sănătate interesate din această regiune;
 - convenția-tip privind constituirea raportului de furnizare între fiecare structură de sănătate publică regională și Sacro Cuore, elaborată de regiunea Veneto, și
 - diferite acte regionale și statale privind atribuirea în litigiu și condițiile de realizare a producerii și a furnizării medicamentului respectiv.
- 12 Prin hotărârea din 26 aprilie 2016, Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Tribunalul Administrativ Regional din Lazio) a respins acțiunea formulată de IBA, în principal pentru două motive.
- 13 În primul rând, furnizarea în cauză a medicamentului 18-FDG ar fi în esență gratuită în măsura în care nici subvenția regională de 700 000 de euro alocată în favoarea Sacro Cuore, nici acoperirea costurilor de transport al medicamentului nu ar avea natura unei contraprestații directe.
- 14 În al doilea rând, presupunând chiar că contractul de furnizare a medicamentului respectiv ar avea caracter oneros, atribuirea în litigiu ar constitui un acord între administrații publice căruia nu i s-ar aplica legislația Uniunii privind contractele de achiziții publice.
- 15 În consecință, IBA a formulat o cale de atac împotriva hotărârii menționate la Consiglio di Stato (Consiliul de Stat, Italia). În esență, acesta din urmă consideră că aprecierea efectuată de prima instanță cu privire la interpretarea noțiunii de contract cu titlu oneros este eronată. În schimb, acesta împărtășește aprecierea potrivit căreia contractul de furnizare în litigiu instituie o colaborare între entități publice exclusă din domeniul de aplicare al reglementării privind contractele de achiziții publice.
- 16 În primul rând, acesta consideră în principal că Sacro Cuore nu primește în mod formal, cu excepția rambursării cheltuielilor de livrare a medicamentului 18-FDG, nicio remunerație în schimbul furnizării acestuia către structurile de sănătate publică destinate.
- 17 Cu toate acestea, potrivit unei interpretări teleologice a articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/18, caracterul oneros al unui contract ar fi stabilit atunci când operatorul care asigură furnizarea bunului în cauză primește un avantaj economic semnificativ de la o administrație publică alta decât autoritatea contractantă și se poate considera că această finanțare este destinată tocmai furnizării acelui bun. Or, acesta ar fi, în speță, obiectul subvenției de 700 000 de euro alocate de regiunea Veneto în favoarea Sacro Cuore.
- 18 În al doilea rând, conform aprecierii Consiglio di Stato (Consiliul de Stat), Codul italian privind achizițiile publice se aplică unei proceduri precum cea menționată la punctul 8 din prezenta hotărâre.
- 19 Astfel, din jurisprudența Curții ar reieși că contractele cu titlu oneros încheiate între două administrații publice constituie contracte de achiziții publice, inclusiv în cazul în care administrația care își desfășoară activitatea în calitate de operator privat nu urmărește, cu titlu principal, un scop lucrativ.

Un contract nu poate ieși din sfera de aplicare a noțiunii de contract de achiziții publice nici pentru simplul fapt că remunerația este limitată la rambursarea cheltuielilor suportate pentru prestarea serviciului convenit.

- 20 În plus, niciuna dintre cele două ipoteze care permit derogarea de la aplicarea dreptului în materia contractelor de achiziții publice nu ar fi îndeplinită în litigiul principal. Astfel, instanța de trimitere nu consideră că se află în prezența nici a unui contract încheiat de o administrație cu o altă entitate publică cu personalitate juridică distinctă asupra căreia această administrație exercită un „control analog” celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii, în sensul Hotărârii din 18 noiembrie 1999, Teckal (C-107/98, EU:C:1999:562), nici a unui contract care instituie o cooperare între entități publice având ca obiect asigurarea punerii în aplicare a unei misiuni de serviciu public care este comună acestora, în special în sensul Hotărârii din 13 iunie 2013, Piepenbrock (C-386/11, EU:C:2013:385).
- 21 Cu toate acestea, potrivit Consiglio di Stato (Consiliul de Stat), Sacro Cuore, ca spital clasificat, ar merita, în litigiul principal, să fie pe deplin asimilat unei autorități contractante, chiar dacă nu este un organism de drept public.
- 22 În sfârșit, instanța de trimitere arată că Curtea nu a avut încă ocazia să se pronunțe cu privire la situația cu totul specială a unor organisme precum spitalele „clasificate” care sunt integrate din punct de vedere funcțional în sistemul regional de sănătate, chiar dacă gestionarea lor rămâne privată din perspectiva finanțării, a numirii administratorilor și a regulamentului intern.
- 23 În acest context, Consiglio di Stato (Consiliul de Stat) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

- „1) Reglementarea Uniunii Europene în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, în special articolele 1 și 2 din Directiva [2004/18], include în domeniul său de aplicare și operațiunile complexe prin care o autoritate contractantă publică intenționează să atribuie direct unui operator economic determinat o finanțare cu scop special, având ca obiectiv exclusiv realizarea de produse destinate să fie furnizate cu titlu gratuit, fără a organiza o procedură de cerere de ofertă, diferitor autorități administrative, scutite de plata oricărei contraprestații către furnizorul menționat mai sus? Prin urmare, reglementarea europeană amintită se opune unei reglementări naționale care permite atribuirea directă a unei finanțări cu scop special având ca obiectiv realizarea de produse destinate să fie furnizate, fără a organiza o procedură de cerere de ofertă, diferitor autorități administrative, scutite de plata oricărei contraprestații către furnizorul menționat mai sus?
- 2) Reglementarea Uniunii în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, în special articolele 1 și 2 din Directiva 2004/18, precum și articolele 49, 56, 105 [și următoarele TFUE], se opune unei reglementări naționale care – asimilând spitalele private «clasificate» cu cele publice prin integrarea lor în sistemul programului public național de sănătate, guvernat de convenții speciale, distincte de raporturile obișnuite de acreditare încheiate cu celelalte entități private care participă la sistemul de acordare a prestațiilor de sănătate – în situația în care nu sunt îndeplinite nici cerințele necesare pentru recunoașterea drept organism de drept public, nici condițiile de atribuire directă, potrivit modelului de atribuire *in house*, le exclude din domeniul de aplicare al dispozițiilor naționale și europene privind contractele de achiziții publice, inclusiv în cazurile în care astfel de entități sunt abilitate să realizeze și să furnizeze cu titlu gratuit unităților publice de sănătate produse specifice necesare pentru desfășurarea activității din domeniul sănătății, primind în același timp o finanțare publică în scopul realizării unor asemenea produse?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 24 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/18 trebuie interpretat în sensul că noțiunea „contracte cu titlu oneros” include decizia prin care o autoritate contractantă atribuie în mod direct unui anumit operator economic și, prin urmare, fără a organiza o procedură de cerere de ofertă o finanțare destinată integral fabricării unor produse care urmează să fie furnizate gratuit de acesta diferitor administrații care sunt scutite de plata oricărei contraprestații către furnizorul respectiv, cu excepția plății, cu titlu de costuri de livrare, a unei sume forfetare de 180 de euro pentru fiecare transport.
- 25 Cu titlu introductiv, rezultă că, în cauza principală, regiunea Veneto și Sacro Cuore au încheiat un contract prin care acesta din urmă se angajează să producă și să distribuie gratuit medicamentul 18-FDG spitalelor publice regionale, cu plata însă de către acestea din urmă a unor costuri de livrare forfetare de 180 de euro pentru fiecare transport. În acest scop, regiunea menționată plătește către Sacro Cuore o subvenție de 700 000 de euro destinată integral producerii acestui medicament.
- 26 Caracterul oneros al unui astfel de contract nu poate fi pus la îndoială.
- 27 Astfel, conform articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/18, pentru a intra sub incidența noțiunii de contracte de achiziții publice, un contract încheiat între unul sau mai mulți operatori economici și una sau mai multe autorități contractante trebuie să fi fost încheiat „cu titlu oneros”.
- 28 Or, din sensul juridic obișnuit al termenilor „cu titlu oneros” reiese că aceștia desemnează un contract prin care fiecare parte se angajează să efectueze o prestație în schimbul unei contraprestații.
- 29 Astfel, un contract care prevede un schimb de prestații intră sub incidența noțiunii de contract de achiziții publice chiar și atunci când remunerația prevăzută este limitată la rambursarea parțială a cheltuielilor suportate pentru prestarea serviciului convenit (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 decembrie 2012, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce și alții, C-159/11, EU:C:2012:817, punctul 29, precum și Hotărârea din 13 iunie 2013, Piepenbrock, C-386/11, EU:C:2013:385, punctul 31).
- 30 În cauza principală, aprecierea caracterului oneros al contractului de producere și de furnizare a unui medicament trebuie să țină, așadar, seama de existența contraprestației plătite furnizorului acestui medicament prin intermediul unei subvenții a regiunii Veneto în valoare de 700 000 de euro.
- 31 Rezultă că un contract precum cel în discuție în litigiul principal, prin care un operator economic se angajează să producă și să furnizeze un produs diferitor administrații în schimbul unei finanțări destinate integral acestui obiectiv, intră sub incidența noțiunii „contract cu titlu oneros” în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/18, chiar dacă costurile de fabricare și de distribuire a produsului respectiv nu ar fi pe deplin compensate prin aceeași subvenție sau prin cheltuielile de livrare care pot fi facturate respectivelor administrații.
- 32 Prin urmare, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/18 trebuie interpretat în sensul că noțiunea „contract cu titlu oneros” include decizia prin care o autoritate contractantă atribuie în mod direct unui anumit operator economic și, așadar, fără a organiza o procedură de cerere de ofertă o finanțare destinată integral fabricării unor produse care trebuie să fie furnizate gratuit de acesta diferitor administrații care sunt scutite de plata oricărei contraprestații către furnizorul respectiv, cu excepția plății, cu titlu de costuri de livrare, a unei sume forfetare de 180 de euro pentru fiecare transport.

Cu privire la a doua întrebare

- 33 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 1 alineatul (2) litera (a) și articolul 2 din Directiva 2004/18 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care, asimilând spitalele private „clasificate” cu spitalele publice prin integrarea lor în sistemul programului public național de sănătate guvernat de convenții speciale, diferite de raporturile obișnuite de acreditare cu ceilalți operatori privați care participă la sistemul de furnizare a prestațiilor de sănătate, le exclude din domeniul de aplicare al reglementării naționale și al celei a Uniunii în materia contractelor de achiziții publice, inclusiv în cazurile în care acestea sunt însărcinate cu producerea și cu furnizarea cu titlu gratuit către structurile publice de sănătate a produselor specifice necesare realizării serviciului de sănătate în schimbul unei finanțări publice destinate fabricării și furnizării acestor produse.
- 34 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/18, pentru a constitui un contract de achiziții publice și, în consecință, a i se aplica reglementarea Uniunii în materie, contractul încheiat cu titlu oneros în cauză trebuie să fi fost încheiat între unul sau mai mulți operatori economici și una sau mai multe autorități contractante.
- 35 Astfel cum rezultă dintr-o jurisprudență constantă, două tipuri de contracte încheiate de entități publice nu intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii în materia contractelor de achiziții publice (Hotărârea din 19 decembrie 2012, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce și alții, C-159/11, EU:C:2012:817, punctul 31).
- 36 În primul rând, este vorba despre contractele încheiate de o entitate publică ce îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18 pentru a fi calificată drept „autoritate contractantă” în sensul acesteia din urmă cu o persoană distinctă din punct de vedere juridic de aceasta în situația în care, în același timp, entitatea respectivă exercită asupra persoanei un control analog celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii, iar persoana menționată realizează cea mai mare parte a activităților proprii cu entitatea sau cu entitățile care o dețin (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 noiembrie 1999, Teckal, C-107/98, EU:C:1999:562, punctul 50, precum și Hotărârea din 11 ianuarie 2005, Stadt Halle și RPL Lochau, C-26/03, EU:C:2005:5, punctul 49).
- 37 În această privință, este suficient să se constate că din indicațiile instanței de trimitere reiese că nici regiunea Veneto, nici autoritățile contractante menționate la punctul 8 din prezenta hotărâre nu exercită un control asupra Sacro Cuore analog celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii.
- 38 Astfel, o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal nu poate exclude din domeniul de aplicare al normelor privind achizițiile publice contractele încheiate între o instituție cum este Sacro Cuore și o entitate publică întemeindu-se pe excepția amintită la punctul 36 din prezenta hotărâre.
- 39 În al doilea rând, nu intră în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii nici contractele de achiziții publice care instituie o cooperare între entități publice având ca obiect asigurarea punerii în aplicare a unei misiuni de serviciu public care este comună acestora, cu condiția ca asemenea contracte să fie încheiate exclusiv de entități publice, fără participarea unei părți private, ca niciun prestator privat să nu fie plasat într-o situație privilegiată față de concurenții săi și ca respectiva cooperare pe care o instituie să fie guvernată numai de considerații și de cerințe proprii urmăririi obiectivelor de interes public (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iunie 2009, Comisia/Germania, C-480/06, EU:C:2009:357, punctele 44 și 47, precum și Hotărârea din 13 iunie 2013, Piepenbrock, C-386/11, EU:C:2013:385, punctele 36 și 37).

- 40 Întrucât toate criteriile menționate la punctul anterior din prezenta hotărâre sunt cumulative, un contract încheiat între entități publice nu poate ieși din domeniul de aplicare al dreptului Uniunii în materia contractelor de achiziții publice în temeiul acestei excepții decât dacă îndeplinește toate aceste criterii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 iunie 2013, Piepenbrock, C-386/11, EU:C:2013:385, punctul 38).
- 41 Primul dintre criteriile menționate presupune tocmai ca această formă de cooperare să se realizeze între entități publice.
- 42 Trebuie să se constate că acest criteriu nu este îndeplinit în mod evident în speță. Astfel, spitalele „clasificate”, precum Sacro Cuore, sunt persoane juridice a căror gestiune rămâne atât pe planul finanțării, al numirii administratorilor, cât și al regulamentului intern pe deplin privată, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 37 din prezenta hotărâre.
- 43 Prin urmare, trebuie să se răspundă la a doua întrebare că articolul 1 alineatul (2) litera (a) și articolul 2 din Directiva 2004/18 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care, asimilând spitalele private „clasificate” spitalelor publice prin integrarea lor în sistemul programului public național de sănătate guvernat de convenții speciale, diferite de raporturile obișnuite de acreditare cu ceilalți operatori privați care participă la sistemul de furnizare a prestațiilor de sănătate, le exclude din domeniul de aplicare al reglementării naționale și al celei a Uniunii în materia contractelor de achiziții publice, inclusiv în cazurile în care acestea sunt însărcinate cu producerea și cu furnizarea cu titlu gratuit către structurile publice de sănătate a produselor specifice necesare realizării serviciului de sănătate în schimbul unei finanțări publice destinate fabricării și furnizării acestor produse.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 44 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) declară:

- 1) **Articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii trebuie interpretat în sensul că noțiunea «contract cu titlu oneros» include decizia prin care o autoritate contractantă atribuie în mod direct unui anumit operator economic și, așadar, fără a organiza o procedură de cerere de ofertă o finanțare destinată integral fabricării unor produse care trebuie să fie furnizate gratuit de acesta diferitor administrații care sunt scutite de plata oricărei contraprestații către furnizorul respectiv, cu excepția plății, cu titlu de costuri de livrare, a unei sume forfetare de 180 de euro pentru fiecare transport.**
- 2) **Articolul 1 alineatul (2) litera (a) și articolul 2 din Directiva 2004/18 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care, asimilând spitalele private „clasificate” spitalelor publice ca urmare a integrării lor în sistemul programului public național de sănătate guvernat de convenții speciale, diferite de raporturile obișnuite de acreditare cu ceilalți operatori privați care participă la sistemul de furnizare a prestațiilor de sănătate, le exclude din domeniul de aplicare al reglementării naționale și al celei a Uniunii în materia contractelor de achiziții publice, inclusiv în cazurile**

în care acestea sunt însărcinate cu producerea și cu furnizarea cu titlu gratuit către structurile publice de sănătate a produselor specifice necesare realizării serviciului de sănătate în schimbul unei finanțări publice destinate fabricării și furnizării acestor produse.

Semnături